

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema LXXIX.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

Marc. 13. v. 36 Videte ne inueniat vos dormientes. Igitur hortatur, Eph. 5. v. 14. Euigila, quid dormis ex Esa. 60. v. 1. & 1. Cor. 15. v. 34. Euigilate iuste ne peccetis.

III. Possunt reprehendi, qui hunc Pauli locum corumpunt, & ex eo sic volunt inferre: Nos pios scilicet & fideles Deus non constituit ad iram. Ergo ceteros ad iram & exitium destinauit. Contrarium enim ex alijs Pauli locis patet, Rom. 11. v. 32. Omnes sub incredulitatem conclusit, vt omnium misereatur, 3. Pet. 3. v. 9. 1. Tim. 2. Non vult quemquam perire, Act. 17. v. 31. Omnibus proponit fidem, &c.

F I N I S.

T H E M A LXXIX.

1. Tim. 1. v. 15.

Certus sermo & omni acceptione dignus, quod Iesus Christus venit in hunc mundum, peccatores saluos facere, quorum ego maximus sum. At in hoc contigit mihi misericordia vt in me primo ostenderet Iesus Christus omnem clementiam, ad exprimendam exemplar iis qui credituri essent in ipso ad vitam aeternam.

D I S P O S I T I O.

Insignis est hic locus Pauli & præ multis alijs conspicuus, qui inter ceteros tanquam gemma in annulo lucet. Quia solidam in se consolationem continet, contra Satanæ tentationes. Dignus itaque est vt singula huius loci verba accuratissime ponderentur. Si enim verba illa Deu. 6. v. 6. debuerunt esse quotidie in corde ipsorum, & in ore etiam, quæ terrorem incutiebant, quanto magis hæc Pauli verba, quæ consolationem adferunt, debent nobis esse vtilissima.

Primum igitur singula verba enucleabimus: Deinde doctrinam & consolationem subiiciemus.

Textus,

Textus.

Venit, inquit Apostolus, Jesus Christus. Hic est vere filius Dei, Deus verus & vita æterna, Joh. 1. v. 3 & 1. Joh. 5. v. 20. Huic dicitur: ego hodie genui te Psal. 2. v. 7. Et sede à dextris meis, Psal. 110. v. 1. In hoc mihi complacitum est, Matth. 3. v. 17 & 17. v. 5.

2 Is dicitur venisse in hunc mundum. Quomodo? manifestatus est Deus in carne, 1. Tim. 3. v. 16. Deus benedictus in secula natus ex patribus secundum carnem, Rom. 9. v. 5. Venit ergo quando natus est homo.

3 Quare autem venit in hunc mundum, in carne? Gravis causa fuerit necesse est. Est ne ipsius adventus pacificus: sicut quæerunt 1. Sam. 16. v. 4. Imo maxime. Venit enim ut saluet homines. Sic n. vocatur nomen eius ab Angelo, hanc ipsam ob causam, Luc. 1. v. 31. Matth. 1. v. 21.

4. Quos vult saluare? sanctissimos Patriarchas, Apostolos charissimos? &c. Non hos tantum, sed peccatores etiam.

5. Sed minimos tantum peccatores vult saluare, ceteros non item? imo etiam *maximos*.

6. Cuius rei exemplum Paulus est, qui fatetur se inter *maximos* fuisse.

Tamen contigisse ipsi misericordiam asserit.

7. Sed forsitan non idem fiet de aliis, quod de Paulo? Forsan singulariter destinatus fuit ad salutem? *Xristi ihme gerathen / Es d'urff noch tausenden nicht gerathen.* At iam ostendere voluit Jesus Christus exemplar, quod vult saluare *maximos* peccatores.

8. Bene itaque [ais] habent res nostræ: si peccatores omnes, & in his maximi, sine discrimine, salvi fieri possunt? Nihil igitur refert si maxime peccemus strenue? Audita Exemplar in Paulo expressit (quod saluus vel facere *maximos* etiam peccatores) *ius qui credituri essent, in ipso, vitam æternam.* Ad peccatores credentes adcoque penitentes hæc omnia pertinent. Qui enim non credituram iudicatus est, Joh. 3.

9. Sed certa ne sunt hæc omnia, vt in illis tuto possimus acquiescere? maxime. *Certus est hic sermo. Est ipsa veritas.*

10. Et quia certus atq; plenus consolatione, *dignus est sermo quem modis omnibus amplectamur. Eius theser werthes Wort.*

L O C I.

I. Amplectamur itaque & nos sermonem hunc, tanquã præciosissimum clinodium. Nam plenum est consolatione pro tentatis conscientis peccatorum causa, quod audimus, velle Christum saluare nos homines, & peccatores etiam, atq; maximos in his non minus, quam ceteros,

Atq; quod hanc ipsam ob causam venerit in hunc mundum. *Venit vt daret animam redemptionem, Matt. 10. v. 28. Venit saluare quod perierat, Matt. 18. v. 11. Exemplum Pauli quoq; consolatione plenissimum est. Cui etiam alia accedunt. Dauid adulter & homicida. Manasse impiissimus. Petrus abnegator. Thomas incredulus.*

Hos saluatos esse nihil dubitamus.

Nemo igitur desperet, licet inter maximos sit.

Huc tendit omnes illę promissiones vniuersales. Nolo mortem morientis, Ezech. 3. v. 11. *Dilexit mundum.* Joh. 3. v. 16. Propitiatio est pro totius mundi peccatis, 1. Joh. 2. v. 2. 1. Tim. 2. v. 4. *Omnes vult saluos fieri.*

Et neminem excludi vnum illud vocabulum (*peccatores*) exquisitissime demonstrat. *Omnes* namque sunt peccatores, *Esa. 55. v. 6 Rom 3. v. 10. & 23.*

Ideoq; dicitur etiam Christus datus pro omnibus Rom. 8. v. 32. 1. Tim. 2. v. 6.

Et illa gratia salutatis apparuit omnibus Tit 2. v. 11.

II. Notandum autem quare non omnes, siue minimi siue maximi peccatores, salui fiant.

In Deo nulla est culpa. Neque in Christi merito, vt ex dictis patet.

At in

X.
THEMA LXXX EX NOVO TEST. 657

At in his omnis culpa refidet qui non credunt. *Creditur enim in Christum exemplar illud Pauli est propositum.* Hoc itaque peccatum solum ipsis damnabile est, quod *non credunt.* Id Spiritus sanctus arguit. Joh. 16. v. 9.

Dicitur itaque ipsis, *Ex te perditio tua,* Ose. 13. v. 9. Ego voluit congregare, *tu noluisti,* Mat. 23. v. 38. Sua igitur culpa pereunt, quia credere nolunt. Ideo semper additur conditio illa: *qui credunt,* Joh. 3. v. 16. Act. 10. v. 43. Marc. 16. v. 16. Joh. 6. v. 40. Sine fide autem impossibile est placere Deo. Heb. 11. v. 6.

III. Refutari potest error Calvinianorum, qui magnam humani generis partem ab aeterno fuisse destinatam exitio opinantur. Vide Colloq. Mompelga. pag. 523. & sequentibus.

FINIS.

THEMA LXXX.

i. Tim. 6. v. 6.

Magnum questus pietas, cum animo sua sorte contento. Nihil enim intulimus in mundum, videlicet nec afferre quicquam possimus.

DISPOSITIO.

Omnes fere homines in mundo lucrum amant & oderunt damnum. Veritatem (inquit) est für sachen gut. Ideoque etiam omnes hoc agunt, ut questum faciant in re aliqua. Hanc ob causam impiger extremos currit mercator ad Indos, per mare pauperem fugiens, per saxa, per ignes. Alius duro manuum labore, alius alia ratione, imo nonnulli fartis & illiberalibus artibus maguos & huberes questus sibi constituere tentant.

1. Paulus vero hoc loco paucis docet, quis Christianorum huberrimus & maximus questus esse possit ac debeat.

2. Deinde addit rationem, quare hoc lucro & questu Christiani contenti esse debeant, De his nobis erit dicendum.

T t dum